

րակները մօտ Ճորոխին խառնուում իջկալա (միջնաբերդ) քոուակը որ իջնում է Եան-դունլի, Սաուգուրդի եւ Տկարեստի լ-րից, ակունքում անուանում է Պալլգի (ձկնոտ) կամ Խուրշիդ (արեւաձկնային)։ Այս ա-ռուակը ընդունում է Ձէյդէն, Չատ, Չիվտէ Բէօփրի, Դից-գեդ (Դիզքէօյ), Մաքրիէտի, Կուստանէի աուսները, որոնք սոոգում են համանուն գեղերն եւ նրանց պարագաների հանդերը։ 1872ի քարտէզի վրայ այս վտակն անուանում է Չայիր-սու (մարգերի ա-ռուակ) այն ընդարձակ Մարգերի անունով, որ պատած են վտակը, իրենց մշտադալա-րով եւ գեղն էլ անուանում է Մարգագե-տին (Մակրիէտի)։ Այս վտակի մէջ թափում են Գուրչատի, Բաշֆեօյ (գլխաւոր գեղ) առուակները ձախից, Ագուրոյ, Պան-չուրետ, Մամանիտ՝ աջից, որոնք միանա-լով Մարգաստանում կուտակուած ջրերին՝ խառնում են Ճորոխին։

Իջկալա անունն առաջացել է վտակի ակունքից ո՛չ շատ հեռու բարձունքի վրայ հիմնուած բերդից-միջնաբերդից, պարսպից եւ երկու հին մեծ քարէ կամուրջներից, որոնք դարեւոր անցեալ ունին։ Անշուշտ այս կալուածքը երկրորդական, երրորդական իշ-խանի յատուկ շէնք ու կառուցուածք չէ՛, այլ առաջնակարգ, թաղաւորական տանն է պատկանել, մինչեւ որ պեղումներ չկատա-րուին, չի պարզուել Իջկալայի եւ Մակրիէ-